

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Odi/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120288170
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Rejdovianová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120288170.3

Rozhodnutie

Okresný súd Banská Bystrica, konajúc sudkyňou JUDr. Dominikou Rejdovianovou, v právnej veci žalobcu ZP Development, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, IČO: 50 058 061, v konaní zastúpený TOMÁŠ KOHÚT, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, IČO: 47 235 888, proti žalovanému F. S., J.. XX. XX. XXXX, Y. G. Z. XX, XXX XX L. - S., o zrušení oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému nepriznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 05. 05. 2020 domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer podľa § 166g ods. 2 písm. d), g) a h) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov /ďalej len „ZoKR“/ a z dôvodu, že zo správania dlžníka po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZoKR.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o nájme apartmánu zo dňa 16. 05. 2018 /ďalej len „Zmluva“/ žalovanému prenechal do dočasného odplatného užívania M. Č.. XX Q. U. I. XX,X S., H. N. J. J. K. J. K. N. L. J. X. Č.. XXXX I. K. Q. L., H..Ú.. L., M. „K. L. K. N. N.. Č.. XXXX, K. J. K. H.-U. K.. Č.. XXXX/ X - L. K. M. J. Q. I. XXX S.. Za užívanie apartmánu bol žalovaný ako nájomca povinný platiť nájomné vo výške 252 € a úhradu za služby, ktorých poskytovanie je spojené s prenájmom predmetu nájmu vo výške 60 €, t.j. spolu 312 € za každý kalendárny mesiac trvania Zmluvy, vždy najneskôr k 15. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci. V mesiaci jún 2018 uhradil žalovaný žalobcovi sumu 310 €, v mesiacoch október, november a december 2018 nedošlo zo strany dlžníka k akejkoľvek úhrade mesačného nájomného. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal s úhradou nájomného za užívanie apartmánu do omeškania, žalobca si tento nárok uplatnil na príslušnom súde žalobou o vydanie platobného rozkazu. Okresný súd Zvolen v konaní sp.zn. 6C/2/2019 dňa 19. 03. 2019 vydal platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05. 06. 2019. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5OdK/246/2019 zo dňa 20. 03. 2019 súd vyhlásil na majetok žalovaného konkurz a žalovaného oddĺžil v celom rozsahu pohľadávok neuspokojených v konkurze.

3. Žalobca má za to, že žalovaný nesplnil podmienku poctivého zámeru pri podávaní návrhu na vyhlásenie konkurzu z viacerých dôvodov. Žalovaný užíval predmet nájmu aj naďalej s vedomím, že svoj záväzok voči žalobcovi už vopred nesplní. Aj napriek výzve na uhradenie nájomného si ani dodatočne túto povinnosť nesplnil. Z pasivity žalovaného, ktorá sa prejavila aj nepodaním odporu voči platobnému rozkazu a teda konkludentným súhlasom s právnym nárokom žalobcu je zrejmé, že už v tej dobe sa žalovaný spoliehal na to, že svoje záväzky bude riešiť formou vyhlásenia konkurzu a tieto nároky nemal v pláne nikdy uhradiť, ani len vynaložiť snahu na ich úhradu. Rovnako tak zo zverejnení oznamov

správcu v Obchodnom vestníku Slovenskej republiky jasne vyplýva, že žalovaný neposkytoval správcovi potrebnú súčinnosť, keďže do dnešného dňa nebol zverejnený súpis všeobecnej podstaty, alebo vydaná informácia o stave majetku dlžníka, čím dlžníkove konanie možno opätovne posúdiť ako konanie s nepoctivým zámerom. Na základe týchto uvedených skutočností požadoval žalobca od súdu, aby zrušil oddĺženie žalovaného pre jeho nepoctivý zámer.

4. Súd doručoval žalobu spolu s prílohami a poučením v zmysle § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“/ žalovanému, ktorý vo svojom vyjadrení zo dňa 18. 03. 2021 uviedol, že tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravde, z toho dôvodu, že pri sťahovaní z predmetného apartmánu, žalobca zabavil žalovanému nový televízor a novú automatickú práčku, preto podľa jeho názoru už žalobcovi nič nedlží a takýmto spôsobom sa aj vysporiadali pri sťahovaní. V ďalšom uviedol, že na preukázanie týchto skutočností má žalovaný aj svedkov.

5. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vo veci už ďalej nevyjadril, súd vytýčil termín pojednávania na 17. 06. 2021. Na termín pojednávania sa dostavil právny zástupca žalobcu. Podľa úradného záznamu z pojednávania sa na súdne pojednávanie nedostavil žalovaný. Po ukončení pojednávania súd zistil, že žalovaný sa dostavil na súdne pojednávanie oneskorene, t.j. po vyvolaní veci, pričom do pojednávacej miestnosti nevstúpil a počas celého pojednávania sa nachádzal na chodbe pri pojednávacej miestnosti. Vzhľadom k tomu, že súd nemal vedomosť o prítomnosti žalovaného, pojednával bez jeho prítomnosti podľa § 180 CSP. O tejto skutočnosti, súd rovnako vyhotovil úradný záznam.

6. Podľa ustanovenia § 166f ods. 1 ZoKR, veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

7. Podľa ustanovenia § 166f ods. 2 ZoKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddĺženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddĺženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú.

8. Podľa ustanovenia § 166f ods. 4 ZoKR, zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremičia skôr ako uplynú desať rokov od zrušenia oddĺženia.

9. Podľa ustanovenia § 166f ods. 5 ZoKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je rozhodnutím o vylúčení podľa § 13a Obchodného zákonníka.

10. Podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZoKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

11. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. d) ZoKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo požadovať.

12. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. g) ZoKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom.

13. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. h) ZoKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

14. Podľa ustanovenia § 166g ods. 3 ZoKR, súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

15. Podľa ustanovenia § 166g ods. 4 ZoKR, súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydľie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

16. Podľa ustanovenia § 166g ods. 5 ZoKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

17. S novou právnou úpravou oddĺženia fyzických osôb konkurzom, alebo splátkovým kalendárom účinnou od 01. 03. 2017 bol do nášho právneho poriadku zároveň začlenený inštitút zrušenia oddĺženia dlžníka pre jeho nepoctivý zámer. Je to osobitný druh sporového konania v rámci ktorého súd vykonáva následnú, tzv. „ex post“ kontrolu poctivosti zámeru dlžníka pri jeho oddĺžení, pretože pri vyhlásení konkurzu jeho poctivý zámer neskúma (§ 166g ods. 5 ZoKR).

18. V danej veci súd pristúpil v rámci sporu k posudzovaniu podmienok za splnenia ktorých sa môže veriteľ úspešne domáhať zrušenia oddĺženia dlžníka pre nepoctivosť jeho zámeru. Žalobca v spore disponoval aktívnou legitimáciou, nakoľko preukázateľne je veriteľom žalovaného, čo súdu preukázal Nájomnou zmluvou na M. Č.. XX zo dňa 16. 05. 2018 (č.l. 12-16) a právoplatným a vykonateľným platobným rozkazom Okresného súdu Zvolen, č.k. 6C/2/2019 - 25 zo dňa 19. 03. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť o vykonateľnosť dňa 05. 06. 2019. Súd sa zaoberal otázkou, či možno žalobcu považovať za veriteľa, ktorý bol dotknutý oddĺžením v zmysle § 166f ods. 1 ZoKR. Vzhľadom k tomu, že z vydaného platobného rozkazu OS Zvolen, č.k. 6C/2/2019 - 25 mal súd za preukázané, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému sa stala splatnou už v júni 2018 súd posúdil tento dlh žalobcu voči žalovanému ako tzv. „starý dlh“, t.j. pohľadávka v zmysle § 166a ods. 1 písm. a) ZoKR, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz. Vzhľadom na uvedené možno považovať žalobcu za osobu s aktívnou legitimáciou v tomto spore a za veriteľa, ktorý bol dotknutý oddĺžením. Súd konštatuje, že návrh smeruje voči dlžníkovi, ktorý je v konaní pasívne legitimovaný. Žalovaný bol oddĺžený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5Odk/246/2019 zo dňa 20. 03. 2019, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 61/2019, dátum vydania 27. 03. 2019. Účinky vyhlásenia konkurzu nastali v zmysle § 23 ods. 1 v spojení s § 199 ods. 9 ZoKR, dňom 28. 03. 2019. Žaloba na zrušenie oddĺženia dlžníka bola na súd podaná dňa 05. 05. 2020. Šesťročná lehota na podanie žaloby začala plynúť dňom 28. 03. 2019 a uplynula by dňa 28. 03. 2025. Súd môže konštatovať, že bola zachovaná lehota na podanie žaloby, pretože žaloba bola podaná do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka.

19. Žalobca videl nepoctivosť zámeru žalovaného v tom, že podľa jeho názoru bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať (§ 166g ods. 2 písm. d) ZoKR). Túto nepoctivosť zámeru žalovaného odvodzoval od tvrdenia, že do dnešného dňa, nebol zverejnený súpis konkurznej podstaty žalovaného, z toho dôvodu je možné predpokladať, že žalovaný v rámci konkurzu neposkytuje správcovi dostatočnú súčinnosť. Táto skutočnosť, od ktorej žalobca odvodzoval nepoctivý zámer žalovaného, zostala zo strany žalobcu v rámci celého priebehu sporu, len v rovine ničím nepreukázaných tvrdení a domnienok. Žalobca o neposkytovaní súčinnosti zo strany žalovaného nedoložil súdu žiaden konkrétny dôkazný prostriedok, aj napriek tomu, že ako veriteľ dotknutý oddĺžením, mal prístup do konkurzného spisu a tieto tvrdenia si mohol relevantným spôsobom overiť a prípadne potvrdiť. Súd postupom podľa § 186 ods. 1 CSP, nahliadol do OV č. 114/2020, deň vydania 16. 06. 2020 v ktorom bol publikovaný oznam správu KORE Management, k.s., so sídlom kancelárie 960 01 Zvolen, Stráž 223, IČO: 51 485 664, o zrušení konkurzu na majetok žalovaného z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu (§ 167v ods. 1 ZoKR). Na

základe uvedeného, mal preto súd za preukázaný opak voči tvrdeniu žalobcu t.j., že správca konkurznej podstaty nezverejnil súpis konkurznej podstaty úpadcu z dôvodu, že konkurznú podstatu netvoril žiaden majetok, resp. majetok ktorý by mohol byť speňažiteľný a jeho výťažok rozdelený medzi veriteľov a nie z dôvodu, že by žalovaný neposkytoval správcovi konkurznej podstaty súčinnosť. Na základe týchto skonštatovaných skutočností dospel súd k záveru, že nepoctivosť zámeru žalovaného podľa § 166g ods. 2 písm. d) ZoKR, nebola žalobcom v tomto spore žiadnym spôsobom preukázaná. Súd dáva do pozornosti, že len samotné tvrdenie, že žalovaný nespolutracuje, alebo neposkytuje potrebnú súčinnosť vzhľadom k tomu, že doteraz nebol zverejnený žiaden súpis konkurznej podstaty, nemôže v tomto prípade obstáť. V praxi dochádza aj k prípadom, kedy nie je súpis konkurznej podstaty zverejnený, napr. z dôvodov na strane správcu konkurznej podstaty, resp. v lehote na jeho zverejnenie je konkurz zrušený postupom podľa § 167v ZoKR.

20. Ďalším dôvodom na zrušenie oddlženia žalovaného mala byť skutočnosť, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom, alebo splátkovým kalendárom (§ 166g ods. 2 písm. g) ZoKR) a rovnako, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa, alebo zvýhodniť niektorého veriteľa (§ 166g ods. 2 písm. h) ZoKR). Žalobca mal za to, že dlžník užíval predmet nájmu aj naďalej s vedomím, že svoj záväzok voči žalobcovi už vopred nesplní. Aj napriek výzve na uhradenie nájomného si ani dodatočne túto povinnosť nesplnil. Žalovaný bol rovnako pasívny v konaní o vydanie platobného rozkazu a nepodaním odporu voči platobnému rozkazu, teda konkludentne súhlasil s právnym nárokom žalobcu. Už v tej dobe sa dlžník teda spoliehal na to, že svoje záväzky bude riešiť formou vyhlásenia konkurzu a tieto nároky nemal v pláne nikdy ani uhradiť, respektíve vynaložiť snahu na ich úhradu. Keďže predmetný uplatnený nárok tvorí nájomné, teda ide o zabezpečenie najdôležitejšej životnej potreby každého človeka, bol žalobca názoru, že takýto záväzok by mal byť uhradený prednostne pred všetkými ostatnými pohľadávkami. Žalovaný sa v spore bránil tým, že jeho dlh na nájomnom bol medzi žalobcom a žalovaným vysporiadaný pri jeho sťahovaní sa z predmetného apartmánu, kedy žalobca na úhradu dlhu zabavil žalovanému novú práčku a televízor. Z toho dôvodu žalovaný považoval svoj záväzok voči žalobcovi za vysporiadaný.

21. Aj tieto okolnosti, ktoré mali zakladať nepoctivý zámer žalovaného, zostali v spore v rovne nepreukázaných tvrdení a domnienok. Žalobca len skonštatoval, že neuhrádzaním nájomného žalovaný už vopred vedel, že svoj záväzok nesplní a spoliehal sa na to, že dlhy bude riešiť konkurzom a takýmto konaním poškodil žalobcu ako veriteľa. Žalovaný sa bránil tým, že dlh voči žalobcovi považoval za vysporiadaný. Žalobca v žalobe žiadnym spôsobom netvrdil a nepreukázal, z akého konania žalovaného pri preberaní záväzku vyvodil skutočnosť, že žalovaný už pri podpise nájomnej zmluvy vopred vedel, že tento dlh nesplní a vstúpi do procesu oddlženia. Žalobca nepoukázal, na žiadne časové súvislosti, ktoré by navodzovali dojem, že už v čase podpisu nájomnej zmluvy, resp. vydania platobného rozkazu, žalovaný zahájil proces vstupu do osobného bankrotu a tým konal s vopred premysleným zámerom poškodiť žalobcu ako veriteľa. Po podrobnom preskúmaní dôvodov na zrušenie oddlženia a konania žalovaného pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu súd dospel k názoru, že nebolo zo strany žalobcu dostatočným spôsobom preukázané nepoctivé konanie žalovaného a ani úmysel žalovaného poškodiť veriteľov. Žalovaný využil zákonnú právnu úpravu oddlženia a nespadá do skupiny dlžníkov s nepoctivým zámerom. Súd v tomto prípade nepristúpil k samotnému skúmaniu príťažujúcich a poľahčujúcich okolností v zmysle § 166g ods. 3 a 4 ZoKR, vzhľadom k tomu, že mal za to, že žalobca si v tomto prípade dostatočným spôsobom nesplnil svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v zmysle § 150 CSP v spojení s § 132 ods. 2 a ods. 3 CSP. Žaloba bola založená na základe nepreukázaných domnienok žalobcu, pričom na preukázanie nepoctivosti zámeru neboli súdu doložené žiadne dôkazné prostriedky. Vzhľadom na uvedené, preto súd ani nemal možnosť zahájiť proces prísnejšieho alebo miernejšieho skúmania poctivého a nepoctivého zámeru. Na súdnom pojednávaní právny zástupca žalobcu odkázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zmysle záverov ktorej, hodlal poukázať na to, že je práve na žalovanom, aby v súdnom konaní preukázal, že konal poctivo a práve žalovaný má tvrdiť a produkovať dôkazy na preukázanie svojho poctivého zámeru. Súd však v danom prípade poukazuje na tú skutočnosť, že pokiaľ žalobca v pozícii veriteľa pristúpi k podaniu žaloby na zrušenie oddlženia pre nepoctivý zámer, musí najskôr dotknutý veriteľ v konaní preukázať existenciu skutočností umožňujúcich prijať záver, že dlžník nemal pri oddlžení poctivý zámer a až následne súd môže tieto skutočnosti s ohľadom na osobu dlžníka hodnotiť miernejšie, resp. prísnejšie. Súd je preto povinný v konaní v prvom rade vyhodnotiť splnenie povinnosti žalobcu a unesenie dôkazného bremena a až v druhom kroku vyhodnocuje, či žalovaný preukázal skutočnosti vylučujúce žalované právo.

Hmotným právom stanovená požiadavka, aby dotknutý veriteľ preukázal, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer zodpovedá aj jednému zo základných princípov civilného sporového konania, ktorým je povinnosť strán sporu označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi tak ako to upravuje článok 8 CSP. Všeobecne totiž platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť a preukázať žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/2/2016 zo dňa 11. 04. 2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 43CoKR/3/2021 - 172 zo dňa 17. 03. 2021).

22. Na základe vyššie skonštatovaného a prihliadajúc na aktuálnu právnu úpravu poctivého zámeru, súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

23. Podľa ustanovenia 251 CSP, trovy konania sú súdu preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním, alebo bránením práva.

24. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. O trovách konania súd rozhodol tak, že úspešnému žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech nepriznal voči žalobcovi náhradu trov konania, nakoľko z obsahu spisu mal súd za preukázané, že mu ako úspešnej strane sporu žiadne trovy konania v zmysle § 251 CSP nevznikli. Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26. 10. 2016, v zmysle záverov ktorého, ak úspešnej strane sporu alebo strane, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania, preukázateľne v konaní žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania neprizná.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené, preto súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia, nebude rozhodovať o výške trov konania postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto súdному rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia na Okresnom súde Banská Bystrica vo vyhotovení dvojmo (2).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.